Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►**B**

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1037,

8. juuni 2016,

kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed

(kodifitseeritud)

(ELT L 176, 30.6.2016, lk 55)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2321, 12. detsember 2017	L 338	1	19.12.2017

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1037,

8. juuni 2016,

kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed

(kodifitseeritud)

Artikkel 1

Põhimõtted

1. Tasakaalustava tollimaksu võib kehtestada otseselt või kaudselt mis tahes toote valmistamiseks, tootmiseks, eksportimiseks või veoks antud subsiidiumi korvamiseks, kui toote vabasse ringlusse lubamine tekitab liidus kahju.

2. Kui tooteid ei impordita otse päritoluriigist, vaid neid eksporditakse liitu transiidiriigist, kohaldatakse olenemata lõikest 1 käesoleva määruse sätteid täies ulatuses ning tehingut või tehinguid loetakse vajaduse korral päritoluriigi ja liidu vahel toimunuks.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel:

a) loetakse toodet subsideerituks, kui ta on saanud kasu artiklite 3 ja 4 määratlusele vastavast tasakaalustatavast subsiidiumist. Sellist subsiidiumi võib anda importtoote päritoluriigi valitsus või selle transiidiriigi valitsus, kust toode liitu eksporditakse – käesoleva määruse kohaldamisel nimetatakse seda „ekspordiriigiks“;

b) „valitsus“ – päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuv valitsus või muu riigiorgan;

c) „samasugune toode“ – toode, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote puudumisel muu toode, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane;

d) „kahju“ – kui seda ei ole määratletud teisiti, liidu tootmisharu oluline kahjustamine, liidu tootmisharu olulise kahjustamise oht või sellise tootmisharu rajamise oluline pidurdamine ning seda tõlgendatakse kooskõlas artikli 8 sätetega.

Artikkel 3

Subsiidiumi mõiste

Subsiidium loetakse olemasolevaks, kui:

1. a) päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust, see tähendab, kui:

▼B

i) valitsuse tegevus hõlmab otsest raha ülekandmist (näiteks toetused, laenud, paigutused omakapitali), potentsiaalseid raha või kohustuste otseülekandeid (näiteks laenugarantiid);

ii) valitsus loobub tavaliselt laekuvatest tuludest või jätab need sisse nõudmata (näiteks sellised fiskaalstiimulid nagu maksu ümberarvutused). Selles suhtes ei loeta subsiidiumiks eksporditava toote vabastamist tolli- või muudest maksudest, mida tuleb tasuda samasuguste omamaiseks tarbimiseks määratud toodete puhul, või tolli- või muude maksude vähendamist summas, mis ei ületa laekunud summat, tingimusel, et selline vabastus on antud kooskõlas I, II ja III lisa sätetega;

iii) valitsus pakub kaupu või teenuseid, mis ei kuulu üldisesse infrastruktuuri, või ostab kaupu;

iv) valitsus:

— teeb makseid rahastamismehhanismi või

— teeb mõnele eraõiguslikule asutusele ülesandeks täita üht või mitut alapunktides i, ii ja iii nimetatud ülesannet, mis on tavaliselt valitsuse ülesanne, ja menetlus ei erine tegelikult valitsuste poolt tavaliselt järgitavast menetlusest,

või

b) esineb mis tahes tulu või hinnatoetus GATT 1994 XVI artikli tähenduses ja

2. seeläbi saadakse kasu.

Artikkel 4

Tasakaalustatavad subsiidiumid

1. Subsiidiumide suhtes kehtivad tasakaalustusmeetmed üksnes siis, kui need on vastavalt lõigete 2, 3 ja 4 määratlustele konkreetsed.

2. Määramaks, kas subsiidium on konkreetselt antud toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla kuuluvale ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete või tootmisharude rühmale („teatavad ettevõtted“), tuleb lähtuda järgmistest põhimõtetest:

a) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, piiravad selgesõnaliselt ettevõtete ringi, kellele subsiidiumi võib anda, on subsiidium konkreetne;

b) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, kehtestavad subsiidiumi saamise õiguse ja selle suuruse kohta objektiivsed kriteeriumid või tingimused, ei ole subsiidium konkreetne, eeldusel, et subsiidiumi saamise õigus on automaatne ning et nendest kriteeriumidest ja tingimustest peetakse rangelt kinni;

▼B

c) kui punktides a ja b kehtestatud põhimõtete kohaldamisel on ilmnenud mittekonkreetsus ja hoolimata sellest on alust arvata, et subsiidium on tegelikult konkreetne, võib arvesse võtta teisi tegureid. Need tegurid on: subsiidiumiprogrammi kasutamine teatavate piiratud hulga ettevõtete poolt; valdav kasutamine teatavate ettevõtete poolt; ebaproportsionaalselt suurte subsiidiumide andmine teatavatele ettevõtetele; viis, kuidas toetust andev asutus on kaalutlusõiguse alusel teinud otsuse subsiidiumi anda. Selles suhtes tuleb eriti arvesse võtta teavet selle kohta, kui tihti subsiidiumitaotlused tagasi lükatakse või heaks kiidetakse, ja nende otsuste põhjusi.

Punkti b kohaldamisel tähendab „objektiivsed kriteeriumid ja tingimused“ kriteeriume või tingimusi, mis on erapooletud, ei anna teatavatele ettevõtetele teiste ees eeliseid ning on majanduslikku laadi ja mida rakendatakse horisontaalselt, nagu töötajate arv või ettevõtte suurus.

Kriteeriumid ja tingimused tuleb seaduses, määruses või muus ametlikus dokumendis selgelt sätestada, et neid saaks kontrollida.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel võetakse arvesse majandustegevuse mitmekesisust toetust andva asutuse jurisdiktsiooni all, aga ka seda, kui kaua subsiidiumiprogramm on toiminud.

3. Subsiidium, mida saavad üksnes ettevõtted, mis asuvad kindlas geograafilises piirkonnas ja kuuluvad toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla, on konkreetne. Käesoleva määruse kohaldamisel ei peeta konkreetseks subsiidiumiks üldrakendatavate maksumäärade kehtestamist või muutmist selleks volitusi omaval mis tahes valitsustasandil.

4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 loetakse konkreetseks järgmisi subsiidiume:

a) subsiidiumid, mis seaduse järgi või tegelikult sõltuvad üksnes (või ühena mitmest teisest tingimusest) eksporditegevusest, kaasa arvatud I lisas loetletud subsiidiumid;

b) subsiidiumid, mis sõltuvad üksnes (või ühena mitmest teisest tingimusest) omamaiste kaupade eeliskasutamisest võrreldes imporditud kaupadega.

Punkti a kohaldamisel loetakse subsiidiumid eksporditegevusest tegelikult sõltuvaks, kui asjaoludest nähtub, et subsiidiumi andmine, mis juriidiliselt ei sõltu eksporditegevusest, on tegelikult seotud reaalse või eeldatava ekspordi või ekspordituluga. Üksnes asjaolu, et subsiidiumi antakse eksportivale ettevõttele, ei tule seetõttu käesoleva sätte mõistes lugeda ekspordisubsiidiumiks.

▼B

5. Käesoleva artikli sätete alusel kindlakstehtud konkreetsus peab kindlalt põhinema otsesel tõendusmaterjalil.

Artikkel 5

Tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutamine

Tasakaalustatavate subsiidiumide summa arvutatakse lähtudes kasust, mille subsiidiumi saaja uurimisperioodil uurimistulemuste järgi subsideerimisest sai. Tavapäraselt on selleks perioodiks subsiidiumi saaja viimane aruandeaasta, kuid see võib olla ka mis tahes muu vähemalt kuuekuuline ajavahemik enne uurimise algust, mille kohta on kättesaadav usaldusväärne finants- ja muu asjakohane teave.

Artikkel 6

Subsiidiumi saaja saadud kasu arvutamine

Subsiidiumi saaja saadud kasu arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

a) valitsuse tehtud omakapitalimahutust ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui investeering on päritolu- ja/või ekspordiriigi territooriumil vastuolus erainvestorite tavalise investeerimispraktikaga (kaasa arvatud riskikapitali eraldised);

b) valitsuslaenu ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui ettevõtte poolt valitsuslaenu eest makstav summa erineb sellise võrreldava kommertslaenu eest makstavast summast, mida see ettevõte võiks turul reaalselt saada. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe;

c) valitsusepoolset laenugarantiid ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui ettevõtte poolt valitsuse garanteeritud laenu eest makstav summa erineb sellise võrreldava kommertslaenu eest makstavast summast, millel ei ole valitsuse garantiid. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe, mida on korrigeeritud, arvestades mis tahes tasude erinevusi;

d) valitsusepoolset kaupade või teenustega varustamist või kaupade ostmist ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui varustatakse piisavast väiksema tasu eest või ostetakse piisavast suurema tasu eest. Tasu piisavus määratakse kõnealuse toote või teenuse puhul valdavate turutingimuste suhtes sellega varustamise või selle ostmise riigis, sealhulgas hind, kvaliteet, kättesaadavus, turustatavus, vedu ja teised ostu- või müügitingimused.

▼B

Kui kõnealuse toote või teenuse puhul ei ole sellega varustamise või selle ostmise riigis selliseid valdavaid turutingimusi, mida oleks võimalik asjakohaste võrdlusarvudena kasutada, kohaldatakse järgmisi reegleid:

i) asjaomases riigis valdavaid turutingimusi korrigeeritakse tegelike kulude, hindade ja muude selles riigis kasutusel olevate tegurite alusel tavapärastele turutingimustele vastava sobiva summa võrra või

ii) vajaduse korral kasutatakse mõne muu riigi turul või maailmaturul valdavaid tingimusi, mis on kasu saajale kättesaadavad.

Artikkel 7

Üldsätted arvutamise kohta

1. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa määratakse kindlaks liitu eksporditud subsideeritud toote ühiku kohta.

Selle summa kindlakstegemisel võib subsiidiumi kogusummast maha arvata järgmised osad:

a) taotluse lõiv või muud vältimatud kulud, et vastata subsiidiumi saamise tingimustele või saada subsiidiumi;

b) ekspordimaksud, tollimaksud või muud toote liitu eksportimise tasud, mis on mõeldud konkreetselt subsiidiumi korvamiseks.

Kui huvitatud isik nõuab mahaarvamist, peab ta tõendama, et nõue on põhjendatud.

2. Kui subsiidiumi ei anta valmistatud, toodetud, eksporditud või veetud koguste alusel, määratakse tasakaalustatav subsiidium kindlaks, jagades kogu subsiidiumi summa vastavalt vajadusele asjaomaste toodete subsideerimise uurimisperioodil toodetud, müüdud või eksporditud kogustele.

3. Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamise või tulevase soetamisega, arvutatakse tasakaalustatava subsiidiumi summa, jagades subsiidiumi ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus.

Niiviisi arvutatud summa, mis käib uurimisperioodi kohta, kaasa arvatud summa, mis tuleneb enne seda perioodi omandatud põhivaradest, jagatakse vastavalt lõikele 2.

Kui varad ei ole amortiseeruvad, hinnatakse subsiidium intressivabaks laenuks ning seda käsitletakse artikli 6 punkti b kohaselt.

4. Kui subsiidiumi ei saa seostada põhivarade soetamisega, omistatakse uurimisperioodi jooksul saadud kasu summa põhimõtteliselt nimetatud perioodile ja jagatakse vastavalt lõikele 2, välja arvatud juhul, kui kerkivad esile erilised asjaolud, mis õigustavad selle omistamist teisele ajavahemikule.

▼B

Artikkel 8

Kahjude tuvastamine

1. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida:

a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele liidus ja

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule.

2. Subsideeritud impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud import on absoluutnäitajate poolest või liidu tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Subsideeritud impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas subsideeritud impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

3. Kui üheaegselt toimub tasakaalustavate tollimaksude uurimine mingi toote impordi suhtes mitmest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et:

a) tasakaalustatava subsiidiumi summa, mis tehakse kindlaks igast riigist pärit impordi suhtes, on suurem kui artikli 14 lõikes 5 määratletud miinimumtase ning igast riigist pärit impordi maht ei ole tühine, ning

b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

4. Uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse ka kõiki asjakohaseid majandustegureid ja -näitajaid, mis puudutavad selle tootmisharu olukorda, sealhulgas: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust; tasakaalustatavate subsiidiumide summa suurust; tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähenemist ning liidu

▼B

hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoogudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas valitsuse abiprogrammide kasutamine on suurenenud. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

5. Lõike 1 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et subsideeritud impordiga põhjustatakse kahju. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 2 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 4 kohaselt mõjutanud liidu tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

6. Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega liidu tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 5 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda; nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi; kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja liidu tootjate vahel; tehnoloogia arengut ning liidu tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

7. Subsideeritud impordi mõju hinnatakse liidu tootmisharu samasuguse toodangu suhtes, kui kättesaadavateabe abil on võimalik sellist toodangut tootmisprotsessi, tootjatepoolse müügi, kasumi jms kriteeriumide põhjal eraldi kindlaks teha. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse subsideeritud impordi mõju, uurides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta vajalik teave on saadaval.

8. Olulise kahju oht tuleb tuvastada faktide, mitte üksnes väidete, oletuste või kaudse võimaluse põhjal. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul subsiidium põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu:

a) kõnealuse subsiidiumi või subsiidiumide laad ja sellest tulenev võimalik mõju kaubandusele;

b) liidu turule suunatud subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;

c) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et subsideeritud eksport liitu võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;

▼B

d) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust;

e) uurimisaluse toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist subsideeritud eksporti ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.

Artikkel 9

Liidu tootmisharu mõiste

1. Käesolevas määruses tuleb mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada viitena liidu samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 10 lõikes 6 määratletud põhiosa liidu nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt subsideeritud toote importijad, mil mõistet „liidu tootmisharu“ võib tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;

b) erakorralistel asjaoludel võib liidu territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ja vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui:

   i) sellisel turul tegutsevad tootjad müüvad kõik või peaaegu kõik kõnealused oma valmistatud tooted selsamal turul ja

   ii) mujal liidus asuvad kõnealuse toote valmistajad ei rahulda olulisel määral kõnealuse turu nõudlust.

   Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui see ei kahjusta valdavat osa kogu liidu tootmisharust, tingimusel, et subsideeritud import on koondunud sellisele isoleeritud turule, ja tingimusel, et subsideeritud import kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.

2. Lõike 1 kohaldamisel peetakse tootjaid eksportijate või importijatega seotuks üksnes siis, kui:

a) üks nendest kontrollib otseselt või kaudselt teist;

b) kolmas isik kontrollib otseselt või kaudselt mõlemaid või

c) nad koos kontrollivad otseselt või kaudselt kolmandat isikut, juhul kui on alust arvata või kahtlustada, et sellise suhte mõjul käitub asjaomane tootja mitteseotud tootjatest erinevalt.

▼B

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse teist isikut kontrollivaks isikuks see isik, kellel on seaduse alusel või tegelikult õigus kontrollitavale isikule piiranguid seada või käske anda.

3. Kui liidu tootmisharu tõlgendamisel loetakse selleks teatava piirkonna tootjaid, antakse eksportijatele või tasakaalustatavaid subsiidiume andvale valitsusele võimalus teha ettevõtetele artikli 13 alusel ettepanek võtta asjaomase piirkonna suhtes kohustusi. Sellistel juhtudel võetakse liidu huvide hindamisel eraldi arvesse piirkonna huve. Kui ettepanekut piisav kohustus võtta ei tehta viivitamata, samuti artikli 13 lõigetes 9 ja 10 sätestatud olukorras, võib kehtestada ajutise või lõpliku tasakaalustava tollimaksu liidu suhtes tervikuna. Sellistel juhtudel võivad tollimaksud võimaluse korral piirduda konkreetsete tootjate või eksportijatega.

4. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 8 lõike 7 sätteid.

Artikkel 10

Menetluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 8 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamaks mis tahes väidetava subsiidiumi olemasolu, määra ja mõju, liidu tootmisharu nimel tegutseva füüsilise või juriidilise isiku või iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes selle komisjonile edastab. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest talle saabunud kaebustest. Kaebus loetakse esitatuks esimesel tööpäeval pärast selle komisjonile tähtkirjana üleandmist või pärast kättesaamistõendi väljaandmist komisjoni poolt.

Kui kaebust pole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendusmaterjali subsideerimise ja sellest liidu tootmisharule tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellise tõendusmaterjali viivitamata komisjonile.

2. Lõikes 1 osutatud kaebus sisaldab piisavat tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsiidiumide olemasolu (ja kui võimalik, siis ka nende suuruse) kohta, kahju olemasolu kohta ja põhjusliku seose olemasolu kohta väidetavalt subsideeritud impordi ja väidetava kahju vahel. Kaebus sisaldab selle esitajale mõistlikult kättesaadavat teavet järgmistes küsimustes:

a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus liidu samasuguste toodete toodangu mahu ja väärtuse kohta. Kui kirjalik kaebus esitatakse liidu tootmisharu nimel, tuleb kaebuses määratleda tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, koostades loendi kõigist teadaolevaist samasuguse toote tootjatest liidus (või liidu samasuguse toote tootjate ühendustest), kirjeldades võimalikult suures ulatuses selliste tootjate arvele langevat samasuguse toote liidu toodangu mahtu ja väärtust;

▼B

b) väidetavalt subsideeritud toote täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, iga teadaoleva eksportija või välistootja isik ning kõnealust toodet teadaolevalt importivate isikute loend;

c) tõendid kõnealuse subsiidiumi olemasolu, suuruse ja laadi ning tasakaalustatavuse kohta;

d) väidetavalt subsideeritud impordi mahu muutused, sellise impordi mõju samasuguse toote hinnale liidu turul ning sellest tulenev mõju, mida import avaldab liidu tootmisharule, nagu seda kajastavad liidu tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 8 lõigetes 2 ja 4.

3. Komisjon kontrollib oma võimaluste piires kaebuses esitatud tõendusmaterjali täpsust ja vastavust, et teha kindlaks, kas tõendid on piisavad õigustamaks uurimise algatamist.

4. Uurimise võib algatada, et teha kindlaks, kas väidetavad subsiidiumid on artikli 4 lõigete 2 ja 3 tähenduses konkreetsed või mitte.

5. Samuti võib uurimise algatada IV lisas loetletud meetmete suhtes sellisel määral, mil need sisaldavad artiklis 3 määratletud subsiidiumi, et teha kindlaks, kas kõnealused meetmed on täielikult kooskõlas nimetatud lisa sätetega.

6. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote liidu tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud liidu tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse liidu tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need liidu tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50 % samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate liidu tootjate arvele langeb alla 25 % liidu tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

7. Kuni uurimist ei ole otsustatud algatada, hoiduvad võimuorganid uurimise algatamist taotlevat kaebust mis tahes viisil avalikustamast. Komisjon teatab pärast nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse kättesaamist käesoleva artikli alusel niipea kui võimalik ja igal juhul enne uurimise algatamist sellest siiski asjaomasele päritolu- ja/või ekspordiriigile, keda kutsutakse pidama konsultatsioone, et selgitada olukorda lõikes 2 osutatud küsimustes ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

▼M1

Lisaks pakub komisjon asjaomasele päritolu- ja/või ekspordiriigile võimalust pidada nõu uurimise käigus kindlaks tehtud muude subsiidiumide üle. Sel juhul saadab komisjon päritolu- ja/või ekspordiriigile kokkuvõtte muude subsiidiumide põhielementide kohta, eelkõige nende kohta, millele on osutatud lõike 2 punktis c. Kui menetluse algatamise teade neid lisasubsiidiume ei hõlma, muudetakse kõnealust teadet ja selle muudetud versioon avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*. Kõigile huvitatud pooltele antakse piisav lisaaeg märkuste esitamiseks.

▼B

8. Kui komisjon otsustab erilistel asjaoludel algatada uurimise, ilma et ta oleks saanud liidu tootmisharult või selle nimel kirjalikku kaebust sellise uurimise algatamiseks, toimub see juhul, kui asja uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsiidiumide, kahju ja põhjusliku seose olemasolu kohta, nagu seda on kirjeldatud lõikes 2. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on nimetatud uurimise algatamise vajaduse kindlaks teinud.

9. Otsustamaks, kas algatada uurimist või mitte, vaadatakse samal ajal läbi tõendusmaterjal nii subsiidiumi kui ka kahju kohta. Kaebus lükatakse tagasi, kui tasakaalustatavate subsiidiumide või kahju kohta puudub piisav tõendusmaterjal, mis põhjendaks asja jätkamist. Menetlust ei algatata riikide vastu, mille impordi turuosa moodustab alla 1 %, välja arvatud juhul, kui nende riikide arvele langeb ühtekokku vähemalt 3 % liidu tarbimisest.

10. Kaebuse võib enne uurimise algatamist tagasi võtta; sel juhul loetakse, et kaebust pole esitatud.

11. Kui ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva ning avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui tõendeid ei ole piisavalt, teatatakse sellest kaebuse esitajale 45 päeva jooksul alates kuupäevast, kui kaebus komisjonile esitati. Komisjon annab liikmesriikidele teavet kaebuse analüüsi kohta tavaliselt 21 päeva jooksul kaebuse esitamisest komisjonile.

12. Menetluse algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest, nimetatakse asjaomane toode ja asjaomased riigid, tehakse kokkuvõte saadud informatsioonist ning juhitakse tähelepanu vajadusele edastada komisjonile kogu asjakohane informatsioon.

Teates teatatakse tähtajad, mille jooksul huvitatud isikud võivad endast teada anda, oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja informatsiooni esitada, kui selliseid seisukohti ja sellist informatsiooni tuleks uurimise käigus arvesse võtta. Samuti teatatakse aeg, mille jooksul huvitatud isikud võivad taotleda komisjonilt ärakuulamist vastavalt artikli 11 lõikele 5.

▼B

13. Komisjon teatab talle teadaolevatele asjaomastele eksportijatele, importijatele ning eksportijaid või importijaid esindavatele ühendustele, samuti päritolu- ja/või ekspordiriigile ja kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning, võttes kohaselt arvesse konfidentsiaalse teabe kaitset, esitab teadaolevatele eksportijatele ning päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele lõike 1 alusel saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ning teeb selle teistele asjaomastele huvitatud isikutele nende taotlusel kättesaadavaks. Kui asjaomaste eksportijate arv on eriti suur, võib kirjaliku kaebuse täieliku teksti esitada üksnes päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele või asjaomasele kaubandusettevõtete ühendusele.

14. Tasakaalustava tollimaksu alase uurimisega ei tohi takistada tolliprotseduuride täitmist.

Artikkel 11

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist liidu tasandil. Selle uurimisega uuritakse üheaegselt subsideerimist ja kahju.

Et uurimistulemused oleksid representatiivsed, valitakse uurimisperiood, mis subsideerimise puhul hõlmab tavaliselt artiklis 5 sätestatud uurimisperioodi.

Informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

2. Osalistele, kes saavad tasakaalustava tollimaksu uurimises kasutatavad küsitluslehed, jäetakse vastamiseks vähemalt 30 päeva. Eksportijatele määratud tähtaega arvestatakse alates küsitluslehe saamise kuupäevast; selles mõttes loetakse küsitlusleht kättesaaduks nädal pärast vastajale ärasaatmist või päritolu- ja/või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale toimetamist. 30-päevast tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimusel et osaline näitab ära pikendamist põhjendavad erilised asjaolud.

3. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt informatsiooni esitamist ja liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et neid nõudmisi täita.

Nad saadavad komisjonile nõutud info koos kõigi tehtud inspekteerimiste, kontrollimiste ja uurimiste tulemustega.

Kui kõnealune informatsioon pakub üldist huvi või kui liikmesriik selle edastamist nõuab, saadab komisjon selle liikmesriikidele, juhul kui informatsioon ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalse informatsiooni puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõte.

▼B

4. Komisjon võib nõuda, et liikmesriik teeks kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised, eriti importijate, kaubandusringkondade ja liidu tootjate seas, ning toimetaks uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad oma nõusoleku ja kui kõnealuse riigi valitsust on ametlikult informeeritud ning ta ei esita vastuväidet.

Liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et komisjoni nõudmisi täita.

Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi taotlusel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud isikud, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teadaandes ettenähtud tähtaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, mis kinnitab, et nad on huvitatud isik, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning et on konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Importijatele, eksportijatele ja kaebuse esitajatele, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, ning päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsusele antakse soovi korral võimalus kohtuda vastaspooltega, et esitada erinevaid seisukohti ja vajadusel vastuväiteid.

Kõnealuse võimaluse andmisel arvestatakse konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning selle sobivust osalistele.

Ükski osaline ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõju kõnealust osalist kahjustavalt.

Komisjon võtab käesoleva lõike alusel esitatud suulist informatsiooni arvesse niivõrd, kuivõrd seda hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsus, importijad ja eksportijad ning neid esindavad ühendused, kasutajad ja tarbijate organisatsioonid, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, võivad kirjaliku taotluse esitamisel tutvuda kogu informatsiooniga, mille ükskõik milline uurimise osaline on komisjoni käsutusse andnud, välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, juhul kui see informatsioon on nende huvide kaitsmiseks oluline ega ole konfidentsiaalne artikli 29 tähenduses ning kui komisjon seda uurimisel kasutab.

Need osalised võivad sellele informatsioonile vastata ja nende märkused võetakse arvesse, kui need on vastuses piisavalt põhjendatud.

8. Välja arvatud artiklis 28 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud isikute esitatud teave, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.

▼B

9. Artikli 10 lõike 11 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 13 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 13 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 15 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.

10. Komisjon annab kogu uurimise ajal päritolu- ja/või ekspordiriigile mõistliku võimaluse jätkata konsultatsioone, mille eesmärk on selgitada tegelikku olukorda ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

Artikkel 12

Ajutised meetmed

1. Ajutisi tollimakse võib kehtestada, kui:

a) vastavalt artiklile 10 on algatatud menetlus;

b) sellest on teada antud ning huvitatud isikutele on antud piisav võimalus anda vastavalt artikli 10 lõike 12 teisele lõigule teavet ja selgitusi;

c) on tehtud esialgne kinnitav otsus selle kohta, et imporditud toote suhtes kehtivad tasakaalustatavad subsiidiumid ning et sellega on tekitatud liidu tootmisharule kahju, ning

d) liidu huvid nõuavad sekkumist, et sellist kahju ära hoida.

Ajutised tollimaksud kehtestatakse kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist, ent mitte hiljem kui üheksa kuud pärast menetluse algatamist.

Ajutise tasakaalustava tollimaksu summa ei ületa ajutiselt kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummat, kuid see peaks olema nimetatud summast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

2. Ajutised tollimaksud tagatakse tagatisega ning asjaomased tooted lubatakse liidus vabasse ringlusse kõnealuse tagatise andmise korral.

3. Komisjon võtab ajutised meetmed artikli 25 lõikes 4 sätestatud korras.

4. Kui liikmesriik taotleb komisjoni viivitamatut sekkumist ja kui lõike 1 esimese ja teise lõigu tingimused on täidetud, teeb komisjon otsuse ajutise tasakaalustava tollimaksu kehtestamise kohta maksimaalselt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.

5. Ajutised tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse kõige enam neljaks kuuks.

▼B

Artikkel 13

Kohustused

1. Kui esialgne kinnitav otsus subsideerimise ja kahju olemasolu kohta on tehtud, võib komisjon kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega heaks kiita heastavad vabatahtlikud kohustused, mille järgi:

a) päritolu- ja/või ekspordiriik nõustub lõpetama või piirama subsiidiumi või võtma teisi meetmeid selle mõju suhtes või

b) mis tahes eksportija võtab endale kohustuse korrigeerida oma hindu või lõpetada kõnealusesse piirkonda eksport, mille eest saadakse tasakaalustatavaid subsiidiume, nii et komisjon veendub, et subsiidiumide kahjustav mõju on kõrvaldatud.

Sellisel juhul ei kohalda komisjon nende kohustuste kehtimise ajal artikli 12 lõike 3 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või artikli 15 lõike 1 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni kohustuste heakskiitmise otsuses ja niisuguse otsuse kõikides hilisemates muudatustes.

Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui subsiidiumi mahu kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide summast väiksem, kui sellest piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

2. Komisjon võib kohustusi soovitada, kuid ükski riik ega eksportija ei ole kohustatud endale sellist kohustust võtma. Tõsiasi, et riigid või eksportijad ei tee ettepanekut võtta selliseid kohustusi või ei nõustu ettepanekuga seda teha, ei tohi ühelgi juhul mõjutada asja arutamist.

Siiski on võimalik kindlaks teha, et subsideeritud impordi jätkumisel on kahju tekkimise oht tõenäolisem. Kohustuste võtmist nõutakse riikidelt või eksportijatelt üksnes siis, ja seda aktsepteeritakse, kui subsideerimise ja sellega tekitatud kahju olemasolu on esialgselt kindlaks tehtud.

Kohustuse võtmise ettepanekut ei või teha pärast artikli 30 lõikes 5 sätestatud vastuväidete esitamise tähtaja lõppu, välja arvatud erakordsete asjaolude esinemisel.

3. Kohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel põhjustel. Asjaomasele eksportijale ja/või päritolu- ja/või ekspordiriigile võib põhjendada, miks nende kohustuse võtmise ettepanek soovitatakse tagasi lükata, ning neile võib anda võimaluse selle kohta arvamus esitada. Tagasilükkamise põhjused esitatakse lõplikus otsuses.

▼B

4. Osalistelt, kes teevad ettepaneku võtta kohustus, nõutakse nimetatud kohustuse mittekonfidentsiaalse versiooni esitamist, nõnda et see oleks uurimise huvitatud isikutele kättesaadav.

5. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis uurimine lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis subsideerimise ja kahju uurimine üldjuhul lõpetatakse. Kui tehakse kindlaks, et subsideerimist või kahju ei esine, muutub kohustus automaatselt kehtetuks, välja arvatud juhul, kui see otsus on suuresti tingitud kohustuse olemasolust. Sellistel juhtudel võib nõuda, et kohustust säilitataks põhjendatud aja jooksul.

Kui tehakse kindlaks, et subsideerimine ja kahju esineb, jätkub asjakohane kohustus kooskõlas selle tingimuste ja käesoleva määruse sätetega.

7. Komisjon nõuab igalt riigilt või eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, nimetatud kohustuste täitmise kohta korrapärast teavet ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmata jätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

8. Kui uurimise jooksul aktsepteeritakse teatavate eksportijate kohustused, loetakse, et need hakkavad artiklite 18, 19, 20 ja 22 kohaldamisel kehtima alates kuupäevast, mil uurimine päritolu- ja/või ekspordiriigi suhtes lõpetatakse.

9. Kui kohustuse võtnud osaline kohustust rikub või sellest taganeb või komisjon tühistab kohustuse heakskiidu, siis komisjon tühistab vajaduse korral kohustusele antud heakskiidu ning kohaldatakse komisjoni poolt artikli 12 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või artikli 15 lõike 1 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse, tingimusel et asjaomasele eksportijale või päritoluriigile ja/või ekspordiriigile on antud võimalus esitada oma arvamus, välja arvatud juhul, kui nimetatud eksportija või riik on kohustusest taganenud. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta otsustab tühistada kohustusele antud heakskiidu.

Iga huvitatud isik või liikmesriik võib esitada teavet, mis sisaldab *prima facie* tõendeid kohustuse rikkumise kohta. Järgnev hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul nõuetekohaselt põhjendatud taotluse esitamisest.

Komisjon võib kohustuste jälgimisel taotleda liikmesriikide pädevatelt asutustelt abi.

10. Ajutise tollimaksu võib kehtestada artikli 12 kohaselt parima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.

▼B

Artikkel 14

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata

1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus liidu huvidega.

2. Kui kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Menetlus lõpetatakse kohe, kui on kindlaks tehtud, et tasakaalustatava subsiidiumi summa on lõike 5 kohaselt minimaalne või tegeliku või võimaliku subsideeritud impordi maht või kahju on tühine.

4. Artikli 10 lõike 11 alusel algatatud menetluse puhul loetakse kahju tavaliselt tühiseks, kui impordi turuosa on artikli 10 lõikes 9 sätestatud määrast väiksem. Kui uurimine käsitleb arengumaadest pärit importi, loetakse subsideeritud impordi mahtu tühiseks ka siis, kui see katab alla 4 % samasuguse toote impordist liitu, välja arvatud juhul, kui import arengumaadest, mille igaühe osa eraldi on alla 4 %, moodustab ühtekokku üle 9 % samasuguse toote koguimpordist liitu.

5. Tasakaalustavate subsiidiumide summa loetakse olevat minimaalne, kui see on väärtuselt alla 1 %, välja arvatud juhtudel, kui uurimine puudutab importi arengumaadest, millisel juhul on miinimumkünniseks väärtuselt 2 %; kui tasakaalustatavate subsiidiumide summa on iga üksiku eksportija puhul alla vastava miinimumtaseme, lõpetatakse tema suhtes üksnes uurimine; eksportija suhtes menetlust ei katkestata ning uurimise võib asjaomase riigi suhtes artiklite 18 ja 19 kohaselt läbiviidava uuesti läbivaatamise käigus uuesti algatada.

Artikkel 15

Lõplike tollimaksude kehtestamine

1. Kui faktide põhjal on lõplikult tuvastatud, et tasakaalustatavad subsiidiumid ja nende põhjustatud kahju on olemas ning kui liidu huvi tõttu on artikli 31 kohane sekkumine vajalik, kehtestab komisjon lõpliku tasakaalustava tollimaksu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Kui on kehtestatud ajutised tollimaksud, algatab komisjon kõnealuse menetluse hiljemalt üks kuu enne ajutiste tollimaksude aegumist.

Meetmeid ei kehtestata, kui subsiidium või subsiidiumid tühistatakse või tõendatakse, et subsiidiumid ei anna enam asjaomastele eksportijatele kasu.

Tasakaalustava tollimaksu summa ei tohi ületada kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide summat, kuid peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

▼B

2. Tasakaalustav tollimaks kehtestatakse igal üksikjuhul kohases ulatuses, lähtudes võrdse kohtlemise nõudest, sellise toote impordi suhtes kõigist allikatest, kelle suhtes on avastatud, et ta on saanud tasakaalustatavaid subsiidiume ja põhjustanud kahju, välja arvatud import neist allikatest, kellel on käesoleva määruse tingimuste kohaselt aktsepteeritud kohustused.

Tollimaksu kehtestavas määruses täpsustatakse tollimaks iga asjaomase tarnija jaoks või, kui see on raskendatud, siis iga asjaomase riigi jaoks.

3. Kui komisjon on oma uurimist vastavalt artiklile 27 piiranud, ei ületa ükski nende eksportijate või tootjate imporditavate toodete tasakaalustav tollimaks, kes on endast artikli 27 alusel teada andnud, ent keda uurimine ei hõlmanud, valikuuringus osalenud osaliste suhtes kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsiidiumide kaalutud keskmist.

Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta tasakaalustatavate subsiidiumide nullmäärad ja miinimumtasemel summad ning artiklis 28 osutatud asjaoludel kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsiidiumide summad.

Impordi suhtes, mis tuleb eksportijalt või tootjalt, kelle kohta on arvutatud eraldi subsiidiumisumma, nagu on sätestatud artiklis 27, kohaldatakse eraldi tollimakse.

Artikkel 16

Tagasiulatuvus

1. Ajutisi meetmeid võetakse ja tasakaalustavaid tollimakse kehtestatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 12 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 15 lõike 1 alusel võetud meetmete jõustumist, kui käesolevas määruses ei ole ette nähtud erandeid.

2. Kui on kohaldatud ajutist tollimaksu ja lõplikult kindlaks tehtud, et tegu on tasakaalustatavate subsiidiumide ja kahjuga, otsustab komisjon olenemata sellest, kas tuleb kehtestada lõplik tasakaalustav tollimaks, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele.

Sel juhul ei hõlma mõiste „kahju“ liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ega olulise kahju tekkimise ohtu, välja arvatud siis, kui leitakse, et see oleks ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks. Kõikidel muudel juhtudel, mis hõlmavad sellist ohtu või pidurdumist, tagastatakse kõik ajutised summad ning lõplikke tollimakse võib kehtestada üksnes alates kuupäevast, mil oht või oluline pidurdumine lõplikult kindlaks tehakse.

3. Kui lõplik tasakaalustav tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks, ei nõuta tekkinud vahe maksmist. Kui lõplik tollimaks on väiksem kui ajutine tollimaks, arvutatakse tollimaks ümber. Kui lõplik otsus on eitav, ei kinnitata ajutist tollimaksu.

▼B

4. Lõplikku tasakaalustavat tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et:

a) import on artikli 24 lõike 5 kohaselt registreeritud;

b) asjaomastele importijatele on antud võimalus esitada oma arvamus;

c) kriitilistel asjaoludel, kui kõnealuse subsideeritud toote puhul on raskesti korvatav kahju tekitatud ulatusliku ja suhteliselt lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest käesoleva määruse tingimustel, ning

d) kui niisuguse kahju kordumise vältimiseks peetakse vajalikuks määrata nendele importtoodetele tagasiulatuvalt tasakaalustav tollimaks.

5. Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel, et import on vastavalt artikli 24 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi kehtestada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.

Artikkel 17

Kestus

Tasakaalustusmeede jääb jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju põhjustavatele tasakaalustatavatele subsiidiumidele.

Artikkel 18

Aegumise läbivaatamine

1. Lõplik tasakaalustusmeede aegub viie aasta möödudes selle võtmisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise kuupäevast, mis hõlmas nii subsideerimist kui kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda subsideerimise või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või liidu tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse nimetatud läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

2. Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda subsideerimise ja kahju jätkumine või kordumine. Sellist tõenäosust võivad näidata näiteks tõendid jätkuva subsideerimise ja kahju kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et neist võib näha edasise kahjuliku subsideerimise tõenäosust.

▼B

3. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades antakse eksportijatele, importijatele, päritolu- ja/või ekspordiriigile ning liidu tootjatele võimalus läbivaatamistaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua subsideerimise ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

4. Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* kohasel ajal käesolevas artiklis määratletud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on liidu tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt lõikele 2. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva artikli alusel.

Artikkel 19

Vahepealne läbivaatamine

1. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või liidu tootjate või päritolu- ja/või ekspordiriigi taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

2. Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata tasakaalustatavaid subsiidiume, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju põhjustava tasakaalustatava subsiidiumi korvamiseks.

3. Kui kehtestatud tasakaalustavad tollimaksud on väiksemad kui leitud tasakaalustatavate subsiidiumide summa, võib algatada vahepealse läbivaatamise, kui liidu tootjad või muud huvitatud isikud esitavad tavaliselt kahe aasta jooksul alates meetmete jõustumisest piisavalt tõendeid selle kohta, et pärast esialgset uurimisperioodi ja enne või pärast meetmete kehtestamist on ekspordihinnad langenud või importtoote edasimüügihind liidus ei ole muutunud või on muutunud ebapiisavalt. Kui uurimine näitab, et need väited vastavad tõele, võib tasakaalustavaid tollimakse suurendada, et saavutada kahju kõrvaldamiseks vajalik hinnatõus. Tõstetud tollimaksutase ei või siiski ületada tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

Eespool sätestatud tingimustel võib vahepealse läbivaatamise algatada komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel.

▼B

4. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas subsideerimise ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 8 kohaselt varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

Artikkel 20

Kiirendatud korras läbivaatamine

Mis tahes eksportijal, kelle ekspordi suhtes kehtib lõplik tasakaalustav tollimaks ja keda esialgse uurimise käigus ei uuritud eraldi muudel põhjustel kui komisjoniga koostööst keeldumise tõttu, on õigus nõuda asja kiirendatud korras läbivaatamist, et komisjon saaks selle eksportija jaoks viivitamata kehtestada tasakaalustava tollimaksu eraldi määra.

Läbivaatamine algatatakse pärast seda, kui liidu tootjatele on antud võimalus esitada oma arvamus.

Artikkel 21

Tagasimaksed

1. Olenemata artiklist 18 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et tasakaalustatavate subsiidiumide summa, mille alusel tollimakse maksti, on kas kaotatud või vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.

2. Tasakaalustavate tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksmisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.

3. Tagasimaksetaotlus loetakse tõendusmaterjaliga nõuetekohaselt varustatuks üksnes siis, kui see sisaldab täpset informatsiooni nõutud tasakaalustavate tollimaksude tagasimakstava summa kohta ja kogu tollidokumentatsiooni, mis on seotud selle summa arvutamise ja maksmisega. Samuti peab see sisaldama tõendeid tasakaalustatavate subsiidiumide summa kohta vaatlusperioodil selle eksportija või tootja jaoks, kelle suhtes tollimaks kehtib. Juhul kui importija ei ole asjaomase eksportija ega tootjaga seotud ja selline informatsioon ei ole kohe kättesaadav või kui eksportija või tootja ei soovi seda importijale anda, peab taotlus sisaldama eksportija või tootja avaldust selle kohta, et tasakaalustatavate subsiidiumide summat on vähendatud või see on kaotatud, nagu käesolevas artiklis näidatud, ning et vastav tõendusmaterjal esitatakse komisjonile. Kui sellist tõendusmaterjali eksportijalt või tootjalt mõistliku aja jooksul ei saada, lükatakse taotlus tagasi.

▼B

4. Komisjon otsustab, kas ja millises ulatuses tuleks taotlus rahuldada, või ta võib igal ajal otsustada algatada vahepealse läbivaatamise, misjärel reeglitele vastavate läbivaatamiste käigus saadud informatsiooni ja järeldusi kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kas ja millises ulatuses tagasimaksmine on põhjendatud.

Tollimaks tuleb harilikult tagasi maksta 12 kuu jooksul ja mitte ühelgi juhul hiljem kui 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil tasakaalustava tollimaksuga maksustatud toote importija esitas nõuetekohase tõendusmaterjaliga varustatud tagasimaksetaotluse.

Lubatud tagasimakse tuleks liikmesriigil harilikult teha 90 päeva jooksul alates esimeses lõigus osutatud otsuse tegemisest.

Artikkel 22

Üldsätted läbivaatamise ja tagasimaksete kohta

1. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, välja arvatud tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi artiklite 18, 19 ja 20 kohaste läbivaatamiste suhtes.

Artiklite 18 ja 19 kohased läbivaatamised tehakse kiiresti ja need tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik artiklite 18 ja 19 kohased läbivaatamised lõpule viia 15 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamisest.

Kõik artikli 20 kohaselt tehtud läbivaatamised tuleb igal juhul lõpule viia üheksa kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

Kui artikli 18 kohane läbivaatamine algatatakse samal ajal, kui sama menetluse raames toimub artikli 19 kohane läbivaatamine, viiakse artikli 19 kohane läbivaatamine lõpule samaks tähtajaks, mis on eespool ette nähtud artikli 18 kohasele läbivaatamisele.

Kui uurimine ei ole teises, kolmandas ja neljandas lõigus nimetatud tähtaegadeks lõpetatud, siis:

a) meetmete kehtivus lõpeb, kui tegu on artikli 18 kohaste uurimistega;

b) meetmete kehtivus lõpeb, kui artiklite 18 ja 19 kohaseid uurimisi on toimetatud paralleelselt, kui artikli 18 kohane uurimine algatati samal ajal, kui artikli 19 kohane läbivaatamine sama menetluse raames oli pooleli või kui niisugused läbivaatamised algatati samal ajal, või

c) meetmed jäävad muutmata, kui tegu on artiklite 19 ja 20 kohaste uurimistega.

Teatis meetmete tegeliku kehtivuse lõppemise või edasise kohaldamise kohta vastavalt käesolevale lõikele avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼B

2. Artiklite 18, 19 ja 20 kohased läbivaatamised algatab komisjon. Komisjon otsustab kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kas algatada artikli 18 kohased läbivaatamised või mitte. Komisjon annab samuti liikmesriikidele teavet, kui ettevõtja või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse artiklite 19 ja 20 kohase läbivaatamise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et meetmete jätkuv kohaldamine tuleks läbi vaadata.

3. Kui läbivaatamised seda õigustavad, siis kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega tunnistatakse meetmed kehtetuks või jäetakse need kehtima vastavalt artiklile 18, või tunnistatakse need kehtetuks, jäetakse kehtima või tehakse neisse muudatused vastavalt artiklitele 19 ja 20.

4. Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jätkub selliste eksportijate suhtes menetlus ja nende kohta võib asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud uuesti läbivaatamise käigus uuesti uurimise algatada.

5. Kui artikli 19 kohane meetmete läbivaatamine on meetmete kohaldamisaja lõpul, nagu see on määratletud artiklis 18, veel pooleli, uuritakse meetmeid ka artikli 18 sätete kohaselt.

6. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes, mida toimetatakse artiklite 18 kuni 21 alusel, sama metoodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes kohaselt arvesse artikleid 5, 6, 7 ja 27.

Artikkel 23

Kõrvalehoidmine

1. Käesoleva määruse alusel kehtestatud tasakaalustavaid tollimakse võib laiendada kolmandatest riikidest pärineva samasuguse toote või sellega võrreldes vähesel määral muudetud toote impordile või vähesel määral muudetud samasuguse toote impordi suhtes riigist, kus meetmeid kohaldatakse, või selle toote osade impordile, kui kehtivatest meetmetest hoitakse kõrvale.

2. Kui kehtivatest meetmetest hoitakse kõrvale, võib tasakaalustavaid tollimakse, mis ei ületa artikli 15 lõike 2 kohaselt kehtestatud tasakaalustavat jääktollimaksu, laiendada neid meetmeid kohaldava riigi äriühingutest pärinevale impordile, mille toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimakse.

3. Kõrvalehoidmiseks loetakse kolmandate riikide ja liidu või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole muud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et samasugust importtoodet ja/või selle osi endiselt subsideeritakse.

Esimeses lõigus nimetatud tava, protsess või toiming sisaldab muu hulgas:

▼B

a) asjaomase toote mõningast muutmist, et seda saaks liigitada tollikoodide alla, mille suhtes tavaliselt meetmeid ei kohaldata, kui muudatused ei muuda toote põhiomadusi;

b) toote lähetamist läbi kolmandate riikide, kus meetmeid kohaldatakse;

c) eksportijate või tootjate müügistruktuuri ja -kanalite ümberkorraldamist riigis, kus meetmeid kohaldatakse, et lõpuks ekspordiksid nende tooteid liitu tootjad, kes saavad soodustusi individuaalsete tollimaksumäärade abil, mis on väiksemad kui tollimaks, mida tootjate toodete suhtes kohaldatakse.

4. Uurimine algatatakse käesoleva artikli kohaselt komisjoni algatusel või liikmesriigi või mis tahes huvitatud isiku taotlusel, kui on olemas piisavalt tõendeid lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud asjaolude kohta. Uurimine algatatakse komisjoni määrusega, millega võib anda tolliasutustele ka korralduse nõuda impordi registreerimist artikli 24 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatisi. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui huvitatud isik või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse uurimise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et tuleb algatada uurimine.

Uurimist toimetab komisjon. Komisjoni võivad abistada tolliasutused ning uurimine viiakse lõpule üheksa kuu jooksul.

Kui lõplikult tuvastatud faktid õigustavad meetmete kohaldamisala laiendamist, teeb seda komisjon, toimides kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Laiendamine jõustub kuupäevast, mil artikli 24 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatisi. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

5. Importi ei pea artikli 24 lõike 5 kohaselt registreerima ja nende suhtes ei kohaldata meetmeid, kui nendega kauplevad äriühingud, mis saavad tollimaksuvabastusi.

6. Tollimaksust vabastamise taotlusi, millele on lisatud tõendid, esitatakse uurimise algatamist käsitleva komisjoni määrusega kehtestatud tähtaja jooksul.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub väljaspool liitu, võib vabastuse anda asjaomase toote tootjatele, kes tõendavad, et nad ei ole seotud ühegi tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse meetmeid, ja kelle osas on leitud, et nad ei ole seotud lõikes 3 määratletud meetmetest kõrvalehoidmisega.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub liidus, võib vabastuse anda importijatele, kes tõendavad, et nad ei ole seotud tootjatega, kelle suhtes neid meetmeid kohaldatakse.

Neid vabastusi antakse komisjoni otsusega ning need jäävad kehtima nendes sätestatud ajavahemikuks ja nendes sätestatud tingimustel. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on lõpetanud oma analüüsi.

▼B

Kui artiklis 20 sätestatud tingimused on täidetud, võib vabastusi anda pärast uurimise lõpetamist, mille tulemusena meetmete kohaldamisala laiendatakse.

7. Kui meetmete kohaldamisala laiendamisest on möödunud vähemalt üks aasta ja vabastust taotlevate või võimalike taotlevate isikute arv on märkimisväärne, võib komisjon otsustada, et algatab meetmete kohaldamisala laiendamise läbivaatamise. Iga niisugune läbivaatamine toimub artikli 22 lõike 1 sätete kohaselt, nagu neid kohaldatakse artikli 19 kohaste läbivaatamiste suhtes.

8. Käesoleva artikli sätted ei takista kehtivate tollimaksualaste sätete tavapärast kohaldamist.

Artikkel 24

Üldsätted

1. Ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad selles sätestatud vormis ning ulatuses ja kriteeriumide alusel sisse liikmesriigid. Selliseid tollimakse nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult.

Ühelegi tootele ei või kohaldada samal ajal dumpinguvastast ja tasakaalustavat tollimaksu, et korrigeerida üht ja sama dumpingust ja ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.

2. Määrused, millega kehtestatakse ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, ning määrused või otsused, millega aktsepteeritakse kohustusi või lõpetatakse uurimisi või menetlusi, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Sellised määrused ja otsused sisaldavad eelkõige – ning kohaselt konfidentsiaalse teabe kaitset arvestades – võimaluse korral eksportijate nimesid või asjaomaste riikide nimesid, toote kirjeldust ning subsiidiumi ja kahju kindlakstegemisega seotud asjaolude ja kaalutluste kokkuvõtet. Igal juhul saadetakse üks määruse või otsuse eksemplar teadaolevatele huvitatud isikutele. Käesoleva lõike sätteid kohaldatakse läbivaatamise suhtes *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva määruse alusel võib vastu võtta erisätteid, eelkõige päritolureeglite ühismääratluse kohta, nagu see sisaldub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 952/2013 ([1]).

4. Liidu huvides võib käesoleva määruse alusel kehtestatud meetmed komisjoni otsusega kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega üheksaks kuuks peatada. Komisjon võib kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega peatamist pikendada veel kõige rohkem ühe aasta võrra.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

▼B

Meetmed võib peatada üksnes siis, kui turutingimused on ajutiselt sedavõrd muutunud, et oleks ebatõenäoline, et kahju sellise peatamise tulemusena jätkuks, ning tingimusel, et liidu tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus ja et seda arvamust on arvesse võetud. Meetmed võib igal ajal ennistada kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kui peatamise põhjus on lakanud olemast.

5. Komisjon võib pärast liikmesriikide õigeaegset teavitamist anda tolliasutustele korralduse võtta kohaseid meetmeid impordi registreerimiseks, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada.

Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast liidu tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu.

Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile igakuiselt aruande uurimisaluste toodete ja selliste toodete impordi kohta, mille suhtes kehtivad meetmed, ning käesoleva määruse alusel sisse nõutud tollimaksusummade kohta.

7. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, võib komisjon taotleda igal üksikjuhtumil eraldi liikmesriikidelt teabe esitamist, et tõhusalt jälgida meetmete kohaldamist. Sellisel juhul kohaldatakse artikli 11 lõigete 3 ja 4 sätteid. Kõikide andmete suhtes, mida liikmesriigid käesoleva artikli kohaselt esitavad, kohaldatakse artikli 29 lõike 6 sätteid.

Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 ([1]) alusel loodud komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 4.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 21).

▼B

5. Kui määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 lõike 5 kohaselt kasutatakse kirjalikku menetlust lõplike meetmete vastuvõtmiseks käesoleva artikli lõike 3 alusel või aegumise läbivaatamise algatamise või mitte-algatamise otsustamiseks käesoleva määruse artikli 18 alusel, siis lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 1 kohaselt määratud komitee liikmete enamus seda taotleb. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta on toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja ettenähtud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või komitee liikmete lihthäälteenamusega seda taotletakse. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta ei ole toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

6. Komitee võib arutada kõiki käesoleva määruse kohaldamisega seotud küsimusi, mille komisjon on tõstatanud või mida liikmesriik on taotlenud. Liikmesriigid võivad paluda teavet ja vahetada arvamusi kas komitees või otse komisjoniga.

Artikkel 26

Kontrollkäigud

1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, ettevõtjate, vahendajate, tootjate, kutseühingute ja -organisatsioonide dokumente ning kontrollida subsideerimise ja sellest tuleneva kahju kohta esitatud informatsiooni õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib komisjon kontrollkäigu tegemata jätta.

2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud selleks nõusoleku annavad ja kui komisjon uurimisest kõnealusele riigile teatab ning viimane ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased äriühingud on nõusoleku andnud, teatab komisjon päritolu- ja/või ekspordiriigile külastatavate äriühingute nimed ja aadressid, kuhu kontrollkäik tehakse, ning kokkulepitud kuupäevad.

3. Asjaomastele äriühingutele tehakse teatavaks, mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal kontrollida kavatsetakse ning mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei tohi siiski välistada saadud teabega seotud üksikasjalikuma informatsiooni taotlemist uurimise ajal.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni ametnikud nendest liikmesriikidest, kes seda taotlevad.

▼B

Artikkel 27

Valikuuring

1. Kui kaebuse esitajate, eksportijate, importijate, tooteliikide või tehingute arv on liiga suur, võib uurimine piirduda:

a) põhjendatud hulga osaliste, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või

b) suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

2. Osaliste, tooteliikide või tehingute lõplik valik käesoleva artikli alusel jääb komisjoni ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste osalistega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel, et sellised osalised annavad endast teada ja teevad piisava informatsiooni kättesaadavaks kolme nädala jooksul alates uurimise algatamisest, võimaldamaks valida representatiivset valimit.

3. Kui uurimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse individuaalne tasakaalustatava subsiidiumi määr mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole algselt välja valitud, kuid kes esitab käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.

4. Kui on otsustatud valikuuringu kasuks ja kui mõned või kõik valitud osalised ilmutavad soovimatust koostööd teha, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi.

Kui aga endiselt säilib olulisel määral soovimatus koostööd teha või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 28 vastavaid sätteid.

Artikkel 28

Koostööst keeldumine

1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule informatsioonile või ei esita vajalikku informatsiooni käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kasutada olevate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat informatsiooni, siis jäetakse selline informatsioon arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutada olevatele faktidele.

Huvitatud isikutele tuleb koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

▼B

2. Elektroonilises vormis vastamata jätmist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud isik näitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatud lisakulud.

3. Huvitatud isiku esitatud informatsiooni tuleb siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui informatsioon esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui osaline on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või informatsiooni vastuvõtmata jätmise korral teatatakse selle põhjused viivitamata esitavale osalisele ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või informatsiooni tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud järeldustes.

5. Kui asjaolude kindlakstegemine, sealhulgas tasakaalustatavate subsiidiumide summa kindlakstegemine tugineb lõike 1 sätetele, sealhulgas kaebuses sisalduvale informatsioonile, siis tuleb seda asjakohaselt ning uurimise tähtaegu arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral sõltumatute kättesaadavate allikate alusel, nagu näiteks avaldatud hinnakirjad, impordi ja tollitulu ametlik statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

Selline teave võib vajaduse korral sisaldada asjaomaseid andmeid maailmaturu või muude tüüpiliste turgude kohta.

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast informatsiooni seetõttu ei anta, võib uurimise tulemus olla kõnealusele osalisele vähem soodne kui koostöö puhul.

Artikkel 29

Konfidentsiaalsus

1. Ametiasutused käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust informatsiooni, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks informatsioon, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju informatsiooniandjale või isikule, kellelt informatsiooniandja informatsiooni sai) või mida uurimise osalised on konfidentsiaalsel alusel saanud.

2. Konfidentsiaalset informatsiooni edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise informatsiooni mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud informatsiooni sisust. Erakorralistel asjaoludel võivad osalised teatada, et selline teave ei võimalda kokkuvõtte tegemist. Selliste erandlike asjaolude puhul tuleb esitada põhjendused, miks kokkuvõtte tegemine ei ole võimalik.

▼B

3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetaotlus ei ole õigustatud, ning kui informatsiooniandja kas ei soovi informatsiooni avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse informatsiooni jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole informatsiooni õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. Konfidentsiaalsusetaotlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.

4. Käesolev artikkel ei takista liidu asutusi avalikustamast üldist informatsiooni ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele liidu asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel menetluste käigus. Sellise avaldamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste osaliste õigustatud huvi, et ei avaldataks nende äri- ja riigisaladusi.

5. Komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi ilma informatsiooniandja eriloata avaldada mingisugust käesoleva määruse kohaselt saadud informatsiooni, mille käsitlemist konfidentsiaalsena selle andja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat teavet ning liidu või liikmesriikide asutuste sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määruses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.

6. Käesoleva määruse kohaselt saadud teavet kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Käesolev säte ei välista ühe uurimise käigus saadud teabe kasutamist sama sarnase tootega seotud menetluse raames teiste uurimiste algatamiseks.

Artikkel 30

Avalikustamine

1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning päritolu- ja/või ekspordiriik võivad taotleda selliste oluliste asjaolude ja kaalutlustega seotud üksikasjaliku teabe avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.

2. Lõikes 1 nimetatud osalised võivad taotleda selliste oluliste asjaolude ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatsetakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste asjaolude ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

3. Lõpliku avalikustamise taotlus adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja see peab laekuma ajutise tollimaksu kehtestamise puhul hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kehtestatud, antakse osalistele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni poolt seatud tähtaja jooksul.

▼B

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne artiklis 14 või artiklis 15 sätestatud menetluste algatamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel.

Avalikustamine ei piira komisjoni võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust. Kui peab toimuma täiendav lõplik avalikustamine, võib kehtestada lühema tähtaja.

Artikkel 31

Liidu huvi

1. Otsus selle kohta, kas liidu huvi tõttu tuleks sekkuda, peab põhinema kõigi huvide, sealhulgas liidusisese tootmisharu ning kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna. Käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile osalistele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks. Uurimise käigus pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava subsideerimise kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Tuvastatud subsideerimise ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud informatsiooni põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole liidu huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu informatsiooni arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on liidu huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid tasakaalustava tollimaksu alase uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile informatsiooni anda. Informatsioon või selle kokkuvõte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas lõikes nimetatud osalistele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Osalised, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks need osalised tuleks liidu huvides ära kuulata.

▼B

4. Osalised, kes on toiminud lõike 2 kohaselt, võivad esitada arvamusi mis tahes ajutiste tollimaksude kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma 25 päeva jooksul alates selliste meetmete kohaldamise kuupäevast, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele isikutele, kellel on õigus arvamustele vastata.

5. Komisjon tutvub põhjalikult nõuetekohaselt esitatud teabega ja uurib, mil määral see on representatiivne, ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusega artiklis 25 osutatud komiteele artiklite 14 ja 15 alusel esitatud meetme eelnõu osana. Komisjon peaks komitee esitatud seisukohti määruses (EL) nr 182/2011 sätestatud tingimuste kohaselt arvesse võtma.

6. Osalised, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et asjaolud ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline teave tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.

7. Informatsiooni võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

Artikkel 32

Tasakaalustavate tollimeetmete ja mitmepoolsete meetmete vaheline suhe

Kui importtoote suhtes kehtestatakse vastumeetmed, mis on kehtestatud pärast subsiidiumide lepingu vaidluste lahendamise korra rakendamist, ning kui sellised meetmed on kohased tasakaalustatavate subsiidiumide põhjustatud kahju kõrvaldamiseks, tuleb kõik kõnealuse toote tasakaalustavad tollimaksud viivitamata peatada või vajaduse korral kehtetuks tunnistada.

Artikkel 33

Lõppsätted

Käesoleva määruse sätted ei välista kohaldamast:

a) liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingutes kehtestatud erinorme;

b) liidu põllumajandussektorit käsitlevaid määrusi ning nõukogu määrusi (EÜ) nr 1667/2006, ([1]) (EÜ) nr 614/2009 ([2]) ja (EÜ) nr 1216/2009 ([3]). Käesolev määrus täiendab nimetatud määrusi ning näeb ette erandeid sätetest, mis välistavad tasakaalustavate tollimaksude kohaldamist;

([1]) Nõukogu 7. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1667/2006 glükoosi ja laktoosi kohta (ELT L 312, 11.11.2006, lk 1).
([2]) Nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 614/2009 ovoalbumiini ja laktalbumiini ühise kaubandussüsteemi kohta (ELT L 181, 14.7.2009, lk 8).
([3]) Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1216/2009, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord (ELT L 328, 15.12.2009, lk 10).

▼B

c) erimeetmeid juhul, kui need ei ole vastuolus GATT 1994 ettenähtud kohustustega.

Artikkel 34

Aruanne

Komisjon lisab määruse (EL) 2016/1036 artikli 23 kohasesse Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse kaubanduse kaitsemeetmete kohaldamist ja rakendamist käsitlevasse iga-aastasesse aruandesse teabe käesoleva määruse rakendamise kohta.

Artikkel 35

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 597/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt VI lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 36

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

EKSPORDISUBSIIDIUMIDE SELGITUSLOEND

a) Äriühingule või tootmisharule sõltuvalt eksporditegevusest antavad valitsuse otsesed subsiidiumid.

b) Valuuta mitteloovutamise süsteem või muu samalaadne tegevus, mis hõlmab ekspordipreemia andmist.

c) Valitsuse poolt või tema korraldusel eksportsaadetiste riigisisese veo ja prahtimise eest soodsamate tasumäärade kehtestamine kui omamaiste saadetiste puhul.

d) Valitsusprogrammide kaudu valitsuse või valitsusasutuste poolt otsene või kaudne imporditud või omamaiste toodete või teenuste andmine eksportkaupade tootmisel kasutamiseks tingimustel, mis on soodsamad kui samasuguste või otseselt konkureerivate toodete või teenuste andmine kasutamiseks kaupade tootmisel omamaiseks tarbimiseks, kui need tingimused on (toodete puhul) soodsamad kui nende eksportijatele maailmaturul kaubanduslikult kättesaadavad
([1]).

e) Eriomaselt ekspordiga seotud täielikud või osalised vabastused, soodustused või edasilükkamised ([2]) otseste maksude ([3]) või sotsiaalmaksete suhtes, mida tööstus- või kaubandusettevõtted on maksnud või mis neil tuleb maksta.

f) Otseste maksude baasi väljaarvutamisel otseselt ekspordi või eksporditegevusega seotud spetsiaalsete mahaarvatiste lubamine üle selle määra, mis on lubatud omamaiseks tarbimiseks mõeldud toodangu puhul.

([1]) „Kaubanduslikult kättesaadav“ - valiku tegemine kodumaiste ja imporditud toodete vahel ei ole piiratud ja sõltub ainult kaubanduslikest kaalutlustest.

([2]) Edasilükkamine ei pea endast kujutama ekspordisubsiidiumi, kui võetakse näiteks asjakohast intressimaksu.

([3]) Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

— „otsesed maksud“ - maksud palgalt, kasumilt, intressidelt, renditasult, autoritasult ja kõigilt muudelt sissetulekutelt ning kinnisvaramaks,

— „impordimaksud“ - tariifid, tollimaksud ja teised rahalised maksed, mida ei ole käesolevas joonealuses märkuses mujal loetletud ja mida võetakse importkaupadelt,

— „kaudsed maksud“ - müügi-, aktsiisi-, käibe-, VAT-, frantsiisi-, tempel-, võõrandamis-, lao- ja seadme-, piiri- ja kõik muud maksud, välja arvatud otsesed maksud ja impordimaksud,

— „esmaetapi kaudsed maksud“ - maksud, mida võetakse toote valmistamisel otseselt või kaudselt kasutatavatelt kaupadelt ja teenustelt,

— „kumulatiivsed kaudsed maksud“ - mitmeetapilised maksud, mida võetakse pärastise maksu krediteerimise mehhanismi puudumisel, kui ühel tootmisetapil maksustatavaid kaupu või teenuseid kasutatakse järgmisel tootmisetapil,

— „maksusoodustused“ - hõlmab maksude tagastamist või vähendamist,

— „soodustused või tagastamised“ - hõlmab täielikku või osalist impordimaksudest vabastamist või nende edasilükkamist.

▼B

g) Kaudsetest maksudest ([1]) vabastused või nendealased soodustused eksporttoodete tootmisel ja jaotamisel suuremal määral, kui omamaiseks tarbimiseks müüdud samasuguste toodete tootmisel ja jaotamisel.

h) Vabastused, soodustused või edasilükkamised seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega ([1]) kaupadelt või teenustelt, mida kasutatakse eksporttoodete tootmisel, mis ületavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses samasuguste esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega toodetelt või teenustelt, mida kasutatakse omamaiseks tarbimiseks müüdavate samasuguste toodete tootmisel tingimusel, et eksporttoodete puhul võib siiski teha vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega isegi siis, kui omamaiseks tarbimiseks müüdud samasuguste toodete puhul ei ole tehtud vabastusi, soodustusi ega edasilükkamisi, juhul kui esmaetapi kumulatiivseid kaudseid makse on võetud eksporttoodete tootmisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi) ([2]). Käesolevat punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisas sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis.

i) Impordimaksude ([1]) osalised või täielikud tagastamised suuremal määral kui eksporttoodete tootmisel tarbitud imporditud sisenditele määratud maksude puhul (arvestades maha hariliku kaonormi) tingimusel, et teatavatel juhtudel võib äriühing imporditud sisendite asemel siiski kasutada teatavas koguses omamaiseid sisendeid, mis on võrdsed imporditud sisenditega ja millel on nendega sama kvaliteet ja omadused, et saada kasu käesolevast sättest, kui import ja vastavad eksporditehingud toimuvad mõlemad vastuvõetava aja jooksul, mis ei ületa kahte aastat. Käesolevat punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisas sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis ja kooskõlas III lisas sisalduva juhendiga asendamise puhul kasutatavate tagastussüsteemide tunnistamise kohta ekspordisubsiidiumideks.

j) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidi garanteerimise või kindlustusprogrammid, kindlustus- või garantiiprogrammid eksporttoodete maksumuse tõusu vastu või vahetuskursiriski programmid selliste preemiamäärade eest, millest ei piisa programmide pikaajaliste tegevuskulude ja kahjude katmiseks.

k) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate ja/või valitsuste hallatavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidid, mille intressimäär on väiksem kui see, mida nad tegelikult peaksid maksma selliselt rakendatud vahendite eest (või peaksid maksma, kui nad laenaksid rahvusvahelisel kapitaliturul sama tähtajaga ja teiste krediiditingimustega ning samas vääringus kui kõnealune ekspordikrediit), või nende poolt eksportijate või rahandusasutuste tehtud kõigi või osa kulutuste katmine, mis tehti krediitide saamisel ning ulatuses, milles neid kasutatakse ekspordikrediidi tingimuste oluliste eeliste tagamisel.

([1]) Vt punkti e joonealune märkus 2.

([2]) Punkti h ei kohaldata käibemaksu süsteemide puhul ning piirimaksu täpsustamise puhul nende asemel; ülemääraste soodustuste probleemi käibemaksu puhul on käsitletud üksnes punktis g.

▼B

Kui aga WTO liige osaleb ametliku ekspordikrediidi alases rahvusvahelises kohustuses, kuhu 1. jaanuaril 1979 kuulus vähemalt kaksteist WTO algliiget (või järgnevas kohustuses, mille need algliikmed on vastu võtnud), või kui WTO liige tegelikult kohaldab asjakohase kohustuse intressimäära, ei peeta ekspordikrediiti, mis on vastavuses nende sätetega, ekspordisubsiidiumiks.

l) Kõik muud eelarvelised maksed, mis moodustavad ekspordisubsiidiumi GATT 1994 XVI artikli tähenduses.

▼B

II LISA

JUHEND SISENDITE TARBIMISE KOHTA TOOTMISPROTSESSIS ([1])

1. Kaudsete maksude vähendamise süsteemid võimaldavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel kasutatavatelt sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi). Samamoodi võimaldavad tagastamissüsteemid teha soodustusi või tagastusi seoses impordimaksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi).

2. I lisa „Ekspordisubsiidiumide selgitusloend“ punktides h ja i on viidatud terminile „eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendid“. Vastavalt punktile h võivad kaudsete maksude vähendamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad võimaldavad esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega seotud vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi suuremas summas kui tegelikud maksud, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Vastavalt punktile i saavad tagastamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad põhjustavad impordimaksudega seotud soodustamist või vähendamist suuremas summas, kui tegelikult võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Mõlemas punktis on tingimuseks seatud hariliku kaonormi mahaarvestamine järeldustes, mis puudutavad eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendeid. Punktis i on sätestatud ka asendamine, kui see on asjakohane.

3. Kui vastavalt käesolevale määrusele toimetatava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames kontrollitakse, kas sisendeid tarbitakse eksporttoodete tootmiseks, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt.

4. Kui väidetakse, et kaudsete maksude vähendamis- või tagastamissüsteem kujutab endast subsiidiumi kaudsete maksude või eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendite impordimaksude liigse vähendamise või liigse tagastamise tõttu, peaks komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab mingit eksporttoote valmistamisel tarbitavate sisendite laadi ja koguse kontrollimise süsteemi või menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist kontrollsüsteemi või -menetlust kohaldatakse, peaks komisjon seejärel üldjuhul uurima seda süsteemi või menetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Komisjon võib pidada vajalikuks kooskõlas artikli 26 lõikega 2 korraldada teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et süsteemi või menetlust kohaldatakse tõhusalt.

5. Kui ei ole sellist kontrollsüsteemi või -menetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, peaks ekspordiriik korraldama

([1]) Tootmisprotsessis tarbitud sisendid on füüsiliselt inkorporeeritud sisendid, tootmisprotsessis kasutatud energia, kütus ja õli ning katalüsaatorid, mida tarbitakse nende kasutamisel eksporttoote saamiseks.

▼B

edasise kontrolli tegelikult kasutatavate sisendite põhjal, tegemaks kindlaks, kas on esinenud liigmakseid. Kui komisjon on seda vajalikuks pidanud, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas punktiga 4.

6. Komisjon peaks üldjuhul käsitama sisendeid füüsiliselt inkorporeerituna, kui neid sisendeid kasutatakse tootmisprotsessis ja need on eksporttootes füüsiliselt olemas. Sisend ei pea lõpptootes olema samal kujul, kui tootmisprotsessi sisenedes.

7. Eksporttoote valmistamisel tarbitud teatava sisendi koguse kindlakstegemisel võetakse üldjuhul arvesse harilikku kaonormi ning sellist kadu tuleb üldjuhul käsitada eksporttoote tootmisel tarbituna. Mõiste „kadu“ tähendab antud sisendi niisugust osa, millel pole tootmisprotsessis iseseisvat funktsiooni, mida ei tarbita eksporttoote valmistamisel (sellistel põhjustel nagu ebatõhusus) ja mida seesama tootja ei taasta, kasuta ega müü.

8. Kui komisjon määrab, kas väidetav kaonorm on harilik, peab ta üldjuhul vajalikul määral arvesse võtma tootmisprotsessi, ekspordiriigi tootmisharu keskmisi kogemusi ja muid tehnilisi tegureid. Komisjon peab meeles pidama, et tähtis on küsimus, kas ekspordiriigi võimuorganid on põhjendatult välja arvutanud kao suuruse, kui seda suurust tahetakse kasutada tolli- või muu maksu vähendamisel või soodustuste tegemisel.

▼B

III LISA

JUHEND ASENDAMISE PUHUL KASUTATAVATE TAGASTUSSÜSTEEMIDE TUNNISTAMISE KOHTA EKSPORDISUBSIIDIUMIDEKS

I

Tagastussüsteemid võimaldavad hüvitada või tagastada impordimakse nendelt sisenditelt, mida tarbitakse teise toote tootmisprotsessis, kui see eksporttoode sisaldab omamaiseid sisendeid, millel on sama kvaliteet ja samad tunnused nagu asendatud importsisenditel. Vastavalt I lisa punktile i võivad asendamise puhul kasutatavad tagastussüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nende tulemusena tagastatakse suurem summa kui impordimaks, mis algselt võeti imporditud sisenditelt, mille suhtes nõutakse tagastamist.

II

Kui vastavalt käesolevale määrusele tehtava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames uuritakse millist tahes asendamise puhul kasutatavat tagastussüsteemi, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt:

1. I lisa punktis i on määratud, et omamaised sisendid võivad asendada imporditud sisendeid eksporttoote tootmisel, kui need sisendid on võrdses koguses ning kui nende kvaliteet ja tunnused on samad kui asendatud importsisenditel. Tähtis on kontrollsüsteemi või -menetluse olemasolu, sest see võimaldab ekspordiriigi valitsusel tagada ja näidata, et sisendite kogus, mille suhtes nõutakse tagastamist, ei ületa samalaadsete eksporttoodete kogust mis tahes kujul ja et impordimakse ei tagastata rohkem, kui algselt kõnealustelt imporditud sisenditelt on võetud;

2. kui väidetakse, et asendamise puhul kasutatav tagastussüsteem kujutab endast subsiidiumi, peab komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab kontrollsüsteemi või -menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist süsteemi või menetlust kohaldatakse, peab komisjon seejärel üldjuhul uurima seda kontrollimenetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Sel määral, mil tehakse kindlaks, et menetlus vastab antud kontrollile ja seda rakendatakse tõhusalt, eeldatakse, et subsiidiumi ei ole. Komisjon võib pidada vajalikuks korraldada vastavalt artikli 26 lõikele 2 teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et kontrollimenetlust kohaldatakse tõhusalt;

3. kui ei ole sellist kontrollimenetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda tegelikult ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, võib subsiidium olla olemas. Sellistel juhtudel peaks ekspordiriik korraldama edasise kontrolli tegelike asjassepuutuvate tehingute põhjal, et teha kindlaks, kas on esinenud liigmakseid. Kui komisjon seda vajalikuks peab, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas punktiga 2;

▼B

4. asjaolu, et on olemas asendamise puhul toimuva tagastamise säte, mille alusel eksportijatel lubatakse valida teatavaid importsaadetisi, mille suhtes võib nõuda tagastamist, ei loeta iseenesest subsiidiumi andmiseks;

5. ülemäärane impordimaksude tagastamine I lisa punkti i tähenduses loetakse asetleidvaks siis, kui valitsused maksavad intressi mis tahes summade eest, mida makstakse tagasi tagastussüsteemide alusel määral, mil intressi on tegelikult makstud või tuleb maksta.

▼B

IV LISA

(Käesolevas lisas taasesitatakse põllumajanduslepingu 2. lisa. Kõiki mõisteid ja väljendeid, mis on siin määratlemata ja mis ei ole selgituseta mõistetavad, tuleb tõlgendada nimetatud lepingu kontekstis.)

OMAMAINE TOETUS: VÄHENDAMISKOHUSTUSTEST VABASTAMISE ALUS

1. Omamaised toetusmeetmed, mille suhtes taotletakse vähendamiskohustustest vabastamist, peavad vastama põhinõudele, et neil puudub üldse või on vähesel määral kaubandust kahjustav mõju või mõju tootmisele. Järelikult peavad kõik meetmed, mille suhtes taotletakse vabastamist, vastama järgmistele põhikriteeriumidele:

   a) kõnesolev toetus (kaasa arvatud valitsuse saamata jäänud tulu) antakse eelarveliste valitsusprogrammide kaudu, mis ei sisalda ülekandeid tarbijatelt, ning

   b) kõnesolev toetus ei mõju hinnatoetuse andmisena tootjale,

   pluss allpool kirjeldatud poliitikapõhised kriteeriumid ja tingimused.

Riiklikud teenusprogrammid

2. Üldteenused

   Seda liiki poliitika hõlmab kulutusi (või saamata jäänud tulu) programmidele, mis pakuvad teenuseid või eeliseid põllumajandusele või maakogukonnale. Sinna ei kuulu otsemaksed tootjatele või töötlejatele. Need programmid, mis sisalduvad järgnevas nimekirjas, kuid ei piirdu sellega, peavad vastama punktis 1 esitatud üldkriteeriumidele ja allpool kirjeldatud poliitikapõhistele kriteeriumidele:

   a) uurimistöö, kaasa arvatud üldine uurimistöö, keskkonnaprogrammidega seotud uurimistöö ja teatud toodetega seotud uurimisprogrammid;

   b) kahjurite ja haiguste tõrje, kaasa arvatud üldised ja tooteomased kahjurite ja haiguste tõrje meetmed, nagu varase hoiatuse süsteemid, karantiin ja likvideerimine;

   c) koolitusteenused, kaasa arvatud nii üld- kui ka erikoolitus;

   d) teabelevi- ja nõustamisteenused, kaasa arvatud teabe ja uurimistöö tulemuste tootjate ja tarbijateni jõudmise hõlbustamise vahendid;

   e) inspekteerimisteenused, kaasa arvatud üldinspekteerimisteenused ja teatud toodete inspekteerimine tervishoiu, ohutuse, sortimise või standardimise eesmärgil;

   f) turundus- ja reklaamiteenused, kaasa arvatud turuinfo, teatud toote alane nõustamine ja reklaam, kuid välja arvatud kulutused lähemalt määratlemata otstarbeks, mida müüjad saaksid kasutada müügihinna alandamiseks või mis võiks anda ostjatele otsest majanduslikku kasu, ning

▼B

g) infrastruktuuriteenused, sealhulgas elektrivõrk, teed ja muud transpordivahendid, turu- ja sadamarajatised, veevarustus, tammid ja kuivendussüsteemid ning keskkonnaprogrammidega seotud infrastruktuuritööd. Kõigil juhtudel tuleb kulutused suunata üksnes kapitaalehituste varustamiseks või rajamiseks, siia hulka ei saa lugeda talurajatiste subsideeritud varustamist, kui need ei ole seotud üldkasutatava kommunaalteenuste võrguga. See ei või hõlmata sisendite või tegevuskulude subsiidiume ega sooduskasutusmaksu.

3. Riigivaru loomine toiduainetega kindlustamiseks ([1])

Kulutused (või saamata jäänud tulu) seoses toodete varude kogumise ja hoidmisega, mis moodustavad riigi õigusaktidega määratud toiduainetega kindlustamise programmi lahutamatu osa. See võib hõlmata riigiabi toodete eraladustamise kui sellise programmi osa tarbeks.

Varude hulk ja kogumine peab vastama varem kindlaksmääratud eesmärgile, mis on seotud ainult toiduainetega kindlustamisega. Varude kogumis- ja jaotamisprotsessi finantseerimine peab olema selgesti arusaadav. Riik ostab toiduaineid antud ajal kehtivate turuhindadega ja müük toiduainetega kindlustamise varudest ei toimu madalama hinnaga, kui on vastava kvaliteediga kõnesoleva toote antud ajal kehtiv siseturuhind.

4. Omamaine toiduabi ([2])

Kulutused (või saamata jäänud tulu) seoses omamaise toiduabi andmisega puudust kannatavatele elanikkonnakihtidele.

Toiduabi saamise õigus tuleb kindlaks teha selgete kriteeriumide põhjal, mis on seotud toitumisalaste eesmärkidega. Sellist abi antakse abivajajatele toiduainete otsese jaotamisena või niisuguste vahendite andmisena õigustatud saajatele, mis võimaldab neil osta toitu turu- või subsideeritud hinnaga. Riik ostab toiduaineid kehtivate turuhindadega ning abi finantseerimine ja haldamine peab olema selgesti arusaadav.

5. Otsemaksed tootjatele

Otsemaksete (või saamata jäänud tulu, kaasa arvatud mitterahaliste maksete) kaudu tootjatele antav abi, mille puhul taotletakse vähendamiskohustusest vabastamist, peab vastama punktis 1 esitatud põhikriteeriumidele ja punktides 6 kuni 13 esitatud erikriteeriumidele, mis kehtivad otsemakse üksikliikide puhul. Kui vähendamisest vabastamist taotletakse mõne muu olemasoleva või uut liiki otsemakse puhul, mida ei ole määratletud punktides 6 kuni 13, siis peab see vastama lisaks punktis 1 mainitud üldkriteeriumidele ka punkti 6 alapunktides b kuni e sätestatud kriteeriumidele.

([1]) Käesoleva lisa punktis 3 loetakse käesoleva punkti sätetele vastavaks arengumaade toiduainetega kindlustamise riigivaruprogramme, mis toimivad arusaadavalt ja mida teostatakse kooskõlas ametlikult avaldatud objektiivsete kriteeriumide või juhistega, sealhulgas programme, mille raames toiduainevarusid toiduainetega kindlustamise eesmärgil soetatakse ja jaotatakse kindlate hindadega eeldusel, et soetushinna ja välise võrdlushinna vahet arvestatakse toetuse liitmääras.

([2]) Käesoleva lisa punktides 3 ja 4 loetakse toiduainetega varustamist subsideeritud hinnaga, et mõõdukate hindadega regulaarselt rahuldada arengumaade vaeste linna- ja maaelanike vajadust toiduainete järele, käesoleva punkti sätetele vastavaks.

▼B

6. Toodanguga sidumata sissetulekutoetus

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide alusel, nagu sissetulek, tootja- või maaomanikustaatus, tootmistegurite kasutamine või tootmistase määratletud ja fikseeritud baasperioodil.

b) Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.

c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.

d) Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmistegurite kasutamisega ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine sellel.

e) Selliste maksete saamiseks ei nõuta mingit tootmist.

7. Valitsuse finantsosalus tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise programmides

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks saamata jäänud tuluga, arvestades ainult põllumajandusest saadavat tulu, mis ületab 30 % keskmisest kogutulust või sellele vastavast puhastulust (välja arvatud samast või sarnastest kavadest saadud maksed) eelneva kolme aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja. Igal nendele tingimustele vastaval tootjal on õigus saada selliseid makseid.

b) Selliste maksetega kompenseeritakse kuni 70 % tootja saamata jäänud tulust sellel aastal, kui tal on õigus hakata saama niisugust abi.

c) Kõikide selliste maksete suurus sõltub ainult tulust; see ei ole seotud tootja realiseeritud toodangu liigi ja mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv) ega sellise toodangu suhtes kehtiva omamaise või rahvusvahelise hinnaga ega kasutatud tootmisteguritega.

d) Kui tootja saab samal aastal makseid käesoleva punkti ja punkti 8 alusel (loodusõnnetusabi), peab selliste maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja kogu saamata jäänud tulust.

8. Loodusõnnetusabimaksed (tehtud otse või valitsuse finantsosaluse kaudu saagi kindlustamise kavades)

a) Selliste maksete saamise õigus tekib ainult pärast seda, kui valitsusorganid on ametlikult tunnistanud, et loodusõnnetus või samalaadne õnnetus (kaasa arvatud haiguspuhangud, kahjurite järsk levik, tuumaõnnetused ja sõda kõnealuse liikme territooriumil) on juhtunud või kestab, ning see määratakse tootmiskadudega, mis ületavad 30 % keskmisest toodangust kolme eelneva aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja.

▼B

b) Õnnetusjärgseid makseid rakendatakse ainult seoses tulu, kariloomade (kaasa arvatud loomade veterinaarabiga seotud maksed), maa ja teiste tootmistegurite kadudega, mis on tekkinud loodusõnnetuse tõttu.

c) Maksetega ei kompenseerita rohkem kui kadude korvamisega seotud kogukulutused ja nendega ei nõuta ega määratleta tulevase tootmise liiki ega mahtu.

d) Õnnetuse ajal tehtud maksed ei ületa alapunktis b sätestatud kriteeriumis määratletud edasise kahju vältimiseks või leevendamiseks vajalikku summat.

e) Kui tootja saab samal aastal makseid käesoleva punkti ja punkti 7 alusel (tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise kavad), siis peab maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja kogukadudest.

9. Tootjate pensioniprogrammide kaudu antav struktuurilise kohanemise toetus

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on hõlbustada turustatavate põllumajandussaaduste tootmisega tegelevate isikute siirdumist pensionile või mittepõllumajanduslikele tegevusaladele.

b) Maksete tingimuseks on, et saajad lõpetavad täielikult ja lõplikult turustatavate põllumajandussaaduste tootmise.

10. Tootmisvahendite vähendamise programmide kaudu antav struktuurilise kohandumise toetus

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on kõrvaldada maa või teised vahendid, kaasa arvatud kariloomad, turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest.

b) Maksete tingimuseks on maa kõrvaldamine turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest vähemalt kolmeks aastaks ning kariloomade puhul loomade tapmisest või kindlast lõplikust realiseerimisest.

c) Maksed ei nõua ega täpsusta sellise maa ega teiste vahendite alternatiivset kasutusviisi, mis hõlmab turustatavate põllumajandussaaduste tootmist.

d) Maksed ei ole seotud tootmise liigi ega mahuga ega ka omamaiste või rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad tootmisse jäänud maad ja muid vahendeid kasutava tootmise suhtes.

11. Investeeringuabi kaudu antav struktuurilise kohandumise toetus

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil riiklikes programmides, mille eesmärk on abistada tootjate tegevuse rahalist või füüsilist ümberstruktureerimist reageeringuna struktuurilise halvemuse objektiivsele ilmnemisele. Selliste programmidega hõlmatuse õigus võib põhineda ka põllumajandusmaa taaserastamise selgelt määratletud riiklikul programmil.

▼B

b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine neil ning sõltub ainult kriteeriumis e sätestatust.

c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.

d) Makseid tehakse ainult sellise aja jooksul, mis on vajalik realiseerimaks investeeringut, milleks need on ette nähtud.

e) Maksed ei volita ega määra mitte mingil viisil saajaid tootma teatud põllumajandussaadusi, välja arvatud nõudmine mitte toota mõnda konkreetset saadust.

f) Maksed on piiratud summaga, mis on vajalik struktuurilise halvemuse kompenseerimiseks.

12. Keskkonnaprogrammidel põhinevad maksed

a) Selliste maksete saamise õigus määratakse selgelt määratletud riikliku keskkonna- või looduskaitseprogrammi osana ning selle tingimuseks on valitsusprogrammist tulenevate eritingimuste, sealhulgas tootmismeetodite ja sisenditega seotud tingimuste täitmine.

b) Maksete summa on piiratud lisakulutuste või saamata jäänud tuluga, mis johtuvad valitsusprogrammi täitmisest.

13. Piirkondlikel toetusprogrammidel põhinevad maksed

a) Selliste maksete saamise õigus piirdub ebasoodsate piirkondade tootjatega. Iga selline piirkond peab olema selgelt piiritletud geograafiline ala, millel on määratletud majandus- ja haldusidentiteet ja mida peetakse ebasoodsaks seaduses või määrustes selgelt väljendatud erapooletute ja objektiivsete kriteeriumide alusel, mis näitavad, et piirkonna raskused tulenevad enamast kui ajutistest asjaoludest.

b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel muul viisil kui selle tootmise vähendamise mõttes.

c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.

d) Makseid võivad saada ainult abikõlblike piirkondade tootjad, ent need peavad olema üldiselt kättesaadavad kõigile tootjaile sellistes piirkondades.

e) Kui toetus on seotud tootmisteguritega, sooritatakse maksed kahaneval määral kõnesoleva tootmisteguri lävetasemest kõrgemal.

f) Maksed on piiratud lisakulutuste või saamata jäänud tuluga, mis on seotud põllumajandustootmisega määratud piirkonnas.

▼B

V LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS MUUDATUSTE LOETELUGA

Nõukogu määrus (EÜ) nr 597/2009		
(ELT L 188, 18.7.2009, lk 93)		
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014	Üksnes lisa punkt 18	
(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1)		

▼B

VI LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 597/2009	Käesolev määrus
Artiklid 1–11	Artiklid 1–11
Artikli 12 lõiked 1–4	Artikli 12 lõiked 1–4
Artikli 12 lõige 6	Artikli 12 lõige 5
Artiklid 13 ja 14	Artiklid 13 ja 14
Artikli 15 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 15 lõike 2 esimene lause	Artikli 15 lõike 2 esimene lõik
Artikli 15 lõike 2 teine lause	Artikli 15 lõike 2 teine lõik
Artikli 15 lõige 3	Artikli 15 lõige 3
Artiklid 16–27	Artiklid 16–27
Artikli 28 lõiked 1–4	Artikli 28 lõiked 1–4
Artikli 28 lõike 5 esimene lause	Artikli 28 lõike 5 esimene lõik
Artikli 28 lõike 5 teine lause	Artikli 28 lõike 5 teine lõik
Artikli 28 lõige 6	Artikli 28 lõige 6
Artiklid 29–33	Artiklid 29–33
Artikkel 33a	Artikkel 34
Artikkel 34	Artikkel 35
Artikkel 35	Artikkel 36
I kuni IV lisa	I kuni IV lisa
V lisa	—
VI lisa	—
—	V lisa
—	VI lisa